

Arbeitsförderung für Langzeitarbeitslose. Rückschlüsse aus bisherigen Programmen und Instrumenten der Arbeitsmarktpolitik / Matthias Knuth // Soz. Sicherh. - 2018, nr 7, s. 275-280, rys. tab.

Wspieranie pracy dla osób długotrwale bezrobotnych. Wnioski z dotychczasowych programów i instrumentów polityki rynku pracy.

Rozważania prowadzone przez autora obracają się wokół kwestii związanych ze wspieraniem osób długotrwale bezrobotnych w Niemczech. Na przestrzeni czasu powstało szereg różnych inicjatyw, programów i instrumentów, które służyły do ograniczenia skali zjawiska bezrobocia długookresowego. Autor proponuje zatem przegląd mechanizmów oddziaływania różnych działań i form publicznego wspierania zatrudnienia, jednocześnie przypominając, że mimo występowania różnych form wsparcia, to w istocie możliwości interwencji na rynku pracy są ograniczone. Wszystkie instrumenty wsparcia pracy można przypisać do kilku mechanizmów oddziaływania, wśród których warto wymienić: ograniczenie frykcyjności, łagodzenie nierównowagi, wzmacnianie zasobów czy aktywizacja. Natomiast wśród form wsparcia osób długotrwale bezrobotnych warto wskazać te, które miały umożliwić podjęcie zatrudnienia w ramach istniejącego miejsca oraz takie, które były ukierunkowane na stworzenie nowego miejsca pracy dla osób, które bez tego nie miały szans na pracę. Autor przypomina, że chociaż wspieranie zatrudnienia ma długą historię, sięgającą czasów wielkiej wojny, to jednak prawdziwy „wysyp” różnych form wsparcia, które miały być odpowiedzią na spadek popytu na pracę nastąpił po zjednoczeniu. Szacuje się przy tym, że łącznie ze wszystkich form wsparcia mogło korzystać ok 900 tys. osób. Dochodzi on do wniosku, że zmiany w zakresie instrumentów wsparcia osób długotrwale bezrobotnych idą w dobrym kierunku. Przede wszystkim należy uznać za pozytywne dalsze wspieranie instrumentu dopłat do zatrudnienia przeznaczonego bez ograniczeń dla wszystkich pracodawców. Również uproszczenie kryteriów dostępu do świadczeń jest warte podkreślenia.